KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/328

af 25. februar 2019

om fastlæggelse af foranstaltninger vedrørende føring af og adgang til loggene i ind- og udrejsesystemet (EES)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([1]), særlig artikel 36, stk. 1, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2017/2226 blev der oprettet et ind- og udrejsesystem (EES) som et system, der elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandsstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, ind- og udrejser, og som beregner varigheden af deres tilladte ophold.

(2) Formålet med EES er at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær immigration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. EES bør navnlig bidrage til at finde frem til personer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for det tilladte ophold på medlemsstaternes område. Desuden bør EES bidrage til forebyggelsen, opsporingen og efterforskningen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

(3) Forud for udviklingen af EES er det nødvendigt at vedtage foranstaltninger til udviklingen og den tekniske gennemførelse af EES.

(4) På grundlag af disse foranstaltninger bør Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed derefter kunne fastlægge udformningen af EES' fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt de tekniske specifikationer for systemet, og udvikle EES.

(5) De foranstaltninger, der fastsættes ved denne afgørelse, til udviklingen og den tekniske gennemførelse af EES, bør suppleres af EES' tekniske specifikationer og grænsefladekontroldokumentet, der vil blive udviklet af Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed.

(6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordning (EU) 2017/2226, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EU) 2017/2226 imidlertid bygger på Schengenreglerne, meddelte Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte protokol den 30. maj 2018 sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2017/2226 i national ret. Danmark er derfor i medfør af international ret forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.

(7) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([2]).

(8) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ([3]); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

([1]) EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

([3]) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

(9) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([4]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([5]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([6]).

(11) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([7]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([8]).

(12) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([9]), henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([10]).

(13) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien kræver driften af EES, at der er givet passiv adgang til VIS, og iværksættelse af alle Schengenreglernes bestemmelser om SIS i overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser. Disse betingelser kan først opfyldes, når verifikationen er fuldført i overensstemmelse med den gældende Schengenevalueringsprocedure. EES bør derfor kun anvendes af de medlemsstater, der opfylder disse betingelser ved idriftsættelsen af EES. Medlemsstater, der ikke anvender EES fra den første idriftsættelse, bør tilkobles EES i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) 2017/2226, så snart alle de nævnte betingelser er opfyldt.

(14) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 20. juli 2018.

(15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget for intelligente grænser —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De foranstaltninger, der er nødvendige for den tekniske gennemførelse af EES i forbindelse med procedurerne for føring af og adgang til logge, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, fastsættes i bilaget til denne afgørelse.

([4]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([5]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([6]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

([7]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([8]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

([9]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([10]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

1. LOGFØRING OVER BEHANDLING AF OPLYSNINGER

I dette bilag skelnes ikke mellem de logge, der kan lagres på det centrale ind- og udrejsesystems (EES') niveau og på den nationale ensartede grænseflades niveau, da alle logge vil blive konsolideret på det centrale EES-systems niveau.

Hver behandling af oplysninger i EES lagres som logdata. Logdata har et specifikt felt, der gør det muligt at identificere den udførte behandling, herunder formålet med adgangen, jf. artikel 46, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/2226. Alle indberettede data logges; i tilfælde af VIS-søgninger finder bestemmelserne i artikel 34 i Europa-Parlamnetets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 ([1]) også anvendelse.

Logdata lagres med det kvalificerede elektroniske tidsstempel med angivelse af tidspunkt og dato for modtagelsen af oplysningerne. Dette tidsstempel anvendes senere til at identificere de logdata, der skal slettes efter lagringsperioden for hver logtype, jf. artikel 46, stk. 4 i forordning (EU) 2017/2226.

I forbindelse med alle behandlinger af oplysninger lagres et unikt ID for den myndighed, der registrerer eller henter oplysninger, som logdata. Myndigheden og EES' centrale system specificeres i loggen som enten afsender eller modtager.

De oplysninger, der er overført eller anvendt til søgninger, som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra c) og d), i forordning (EU) 2017/2226, lagres i loggen. I tilfælde af søgning i rapporten om personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, logges de oplysninger, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra a), b), d) og e), i forordning (EU) 2017/2226.

Logge, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, lagres i EES' centrale system. EES' centrale system sletter dagligt logdata i henhold til artikel 46, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226. Alle logge, der omhandler samme tredjelandsstatsborger og svarer til operationen »slet sagsmapper eller registreringer af indrejse/udrejse/afslag« eller »automatisk sletning« slettes et år efter sletningen, medmindre de er bestemt til at blive lagret med henblik på databeskyttelse, jf. artikel 46, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226. Der indføres bestemmelser for at undgå sletning af sidstnævnte logge på en måde, så hver enkelt log markeres samt hver tilknyttet log.

Logge over behandlinger af oplysninger må hverken ændres eller slettes inden ét år efter udløbet af lagringsperioden, jf. artikel 34 i forordning (EU) 2017/2226.

2. ADGANG TIL LOGGE OVER BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Adgang til de logge, der føres af eu-LISA, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, begrænses til de behørigt bemyndigede administratorer af eu-LISA i EES, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder. Adgangen til disse logge skal ligeledes være sporbar. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på logge over adgangen til loggene.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).